

[Finansministeren.]

kulation, idet ligningsrådet i det pågældende tilfælde har afgjort, at fortjenesten ikke var indkomstskattepligtig. Det vil sige, at denne ejendom, der er købt i 4 forskellige omgange — men alle købene har dog fundet sted i 1950'erne — og solgt med 0,5 mill. kr.s fortjeneste, efter de i dag gældende regler ikke beskattes, og den halve million vil kunne beholdes af den pågældende skatteyder. Det forekommer mig her at være rimeligt, at en del af denne fortjeneste inddrages af det offentlige til nedbringelse af de andre skatter, altså til gavn for hele befolkningen.

(Kort bemærkning).

Poul Møller: Jeg glæder mig over, at den højtærede finansminister er glad for at have en enkelt læser af sin disputats. Må jeg sige til den højtærede minister, at den vel har forskrækket mig på den højtærede ministers vegne, men den har ikke på nogen måde afskrækket mig fra den politik, venstre og det konservative folkeparti står for.

Det ærede medlem hr. Baunsgaard og andre har ført længlidningsproblemet ind i debatten som et motiv for denne kapitalvindingsskat, men her forekommer det mig at man er på meget usikker grund. Man skal ved bedømmelsen af venstres og de konservatives skattepolitik tænke på, om det dog ikke havde været nationaløkonomisk bedre og samfundsøkonomisk mere forsvarligt, om man i tide havde lettet skatterne her i landet, så vi kunne have undgået den kompensation for de høje skatter, som længlidningen er udtryk for. De, der advarer stærkest mod skattenedsættelse, går samtidig i spidsen for at give lønforhøjelse — det synes jeg skal siges ved denne lejlighed. Lønforhøjelserne har yderligere den svaghed, at de bringer niveauet højere og højere op, og derved fremmer de stærkt inflationen.

Den højtærede finansminister sagde nu til mig, at de eksempler, han fremkom med, ikke var repræsentative — vi har ikke set dem i udvalget, det er nogle, den højtærede minister først kommer med her ved anden behandling. De var ikke repræsentative, men de var eksempler på noget sjældent forekommende. Men vi vil jo netop

have undersøgt, om de er sjældent forekommende. Det kan vi ikke vide, hvis vi ikke får et repræsentativt udsnit. Den højtærede finansminister, der talte om sin disputats, ved jo, at hvis man i et videnskabeligt arbejde vil påstå, at de eksempler, man fremkommer med, er sjældent forekommende, må man have et repræsentativt udsnit, før man kan se, om de er sjældent forekommende. Lad os derfor få et repræsentativt udsnit, og lad os tage den nødvendige tid til dette lovforslags behandling. Vi har jo den øvrige skattelovgivning, så der er ingen grund til, at vi som følge af længlidning eller andet pålægger befolkningen nye skatter ved netop den lovgivning, der her er tale om. Vi kan godt afvente sommeren og efteråret med, før denne nye skat behøver at blive vedtaget.

(Kort bemærkning).

Axel Kristensen: Jeg vil sige til den højtærede finansminister, at der ikke var mulighed for gennem ændringsforslag at bringe noget fornuftigt ud af det foreliggende lovforslag, og derfor undlod vi det. Men i det udvalg, der behandlede spørgsmålet om planlægningen af arealerne ved Køge Bugt, bad jeg meget indtrængende den højtærede boligminister om i sommer at tage fat på undersøgelser, der kunne resultere i, at vi hurtigst fik udbudt arealer, så der kunne komme konkurrence og deraf følgende lavere priser, men det nægtede han.

(Kort bemærkning).

Thorkil Kristensen: Jeg synes ikke, at man, som den højtærede minister gjorde, kan afvise mit spørgsmål om udenlandsk materiale ved at sige, at de udenlandske forhold er behandlet i litteraturen. Man kan jo ikke vente, at alle det høje tings medlemmer skal kunne følge den skattepolitiske litteratur på fremmede sprog.

Må jeg i øvrigt ikke sige, at jeg stadig ikke har fået svar på mit spørgsmål om, hvorvidt regeringen, som jeg henstillede, vil udsætte denne sags behandling og bruge sommeren til videre undersøgelser og klarlæggelse. Betyder det, at den, der tier, samtykker?

Hermed sluttede forhandlingen.